

MERCI BEAUCOUP!

Săptămâna trecută, la sediul Trustului de Presă al Ministerului Apărării au poposit camarazi francezi. Cu această ocazie, ne-au oferit și ultimele numere ale publicațiilor centrale editate la Paris. Remarcăm calitatea hârtiei, atractivitatea subiectelor și capacitatea jurnaliștilor francezi, militari și civili, de a se focaliza – pe baza informațiilor furnizate în timp oportun de titularii unor structuri centrale – pe prioritățile de interes general. *Merci beaucoup, nos amis!*

Linia de miră

Europarlamentarul Ioan-Mircea Pașcu ne-a oferit surpriza lecturii unei cărți scrise cu aplomb, într-o manieră ce transformă fiecare mărturie personală într-o probă vie a unei ofensive diplomatice dusă cu inteligență, pentru realizarea interesului național – aderarea la Alianța Nord-Atlantică.

Lordul Robertson, fostul secretar general al NATO, nu ezită să noteze, după ce a parcurs volumul BĂTĂLIA PENTRU NATO: "Angajamentul lui Pașcu, munca sa asiduă, motivația și pasiunea pentru valorile occidentale au făcut ca invitația din 2002 să fie inevitabilă. Aceasta este o poveste remarcabilă – cea a unui stat comunist, cu unul din cele mai represive regimuri, care a devenit membru cu drepturi depline al Alianței Atlanticului de Nord. Merită să fie citită, iar semnificația ei, savurată".

Autorul cărții, primul civil în conducerea Armatei după război, a avut oportunități cunoscute pentru a se implica în procesul de aderare a României la Alianță. Inițial, ca secretar de stat pentru politica de apărare și relații internaționale în Ministerul Apărării Naționale (1993-1996). Ulterior, ca președinte al Comisiei pentru apărare, ordine publică și siguranță națională din Camera Deputaților a Parlamentului României (1996-2000). Iar, în final, ca ministru al apărării (2000-2004).

Conform confesiunii lui Ioan-Mircea Pașcu, prima și ultima perioadă, în care a avut funcții de execuție, au coincis cu începutul și finalizarea procesului de aderare, fiind substanțial explicitate în economia acestui tom inedit. Adresat, în egală măsură, atât experților, cât și marelui public din țară și de peste hotare. De unde și grija pentru un decupaj adecvat, pentru o selecție a lucrurilor ce merită a fi cunoscute. Cu o diplomatie ce l-a caracterizat tot timpul pe demnitarul Pașcu.

Prima jumătate a acestei reconstituiri a evoluției postdecembriste a României este rezervată reîntoarcerii țării noastre cu fața de la Est la Vest. Asta în condițiile când pariul de la începutul anilor '90 era așa cum l-a conturat autorul: reușea Estul să "infecteze" Vestul cu instabilitatea sa? Sau, invers, reușea Vestul să "vindece" Estul, prin extrapolarea stabilității și prosperității sale? Din fericire, varianta a doua a avut câștig de cauză și pentru că la Malta, în decembrie 1989, Moscova și Washingtonul au revenit la aranjamentul postbelic: respectarea voinței popoarelor din statele Europei Centrale și de Est de a-și alege liber regimul politic și conducerea pe care le doreau. Exact cel ignorat de Stalin și urmașii săi timp de cinci decenii și jumătate... Stilul oratoric al profesorului Pașcu se vede și în scriitura acestei cărți, focalizarea pe ideile novatoare fiind comparabilă cu imaginea unei fântâni arteziene, unde stropii de apă reprezintă tot atâtea gânduri pentru descifrarea viitorului.

Sunt astfel, rând pe rând, trecute în revistă consecințele prăbușirii sistemului de securitate postbelic și situația României, după 1989, integrarea în Parteneriatul pentru Pace, drumul, cu deziluziile sale, spre summitul de la Madrid, vizita întreprinsă, în 1999, peste Ocean, în Statele Unite.

Probabil că partea cea mai atractivă a cărții începe cu capitolul 2001: Preluarea mandatului, 11 septembrie. Aici, autorul indică modul cum s-a coagulat, treptat,

echipa cu care a condus patru ani Ministerul Apărării Naționale. Coechipieri fiind generalul Mihail Popescu – ce a confirmat, în fruntea Statului Major General, capacitatea de a fi complementar, în intenții și reușite, cu ministrul Pașcu –, secretarii de stat George Maior și Sorin Encuțescu, doi demnitari care au servit interesele Instituției Militare cu diplomatie și implicare inteligentă în acțiuni fezabile, până la nivel de detaliu.

Colonel dr. Ion PETRESCU
ionpetrescu@yahoo.com

BĂTĂLIA PENTRU NATO

Ioan Mircea PAȘCU

BĂTĂLIA PENTRU NATO

De referință sunt paginile dedicate anilor următori – 2002: Kandahar, Praga, București și 2003: Irak, Colorado Springs. Ca unul care am avut șansa să fiu prezent atât la summitul de la Praga, cât și la acela de la Colorado Springs, țin să remarc două aspecte semnificative. Și în inima Europei, în capitala cehă, dar și peste Ocean, ministrul s-a bazat pe echipa menționată, aliații reținând cu plăcere capacitatea decidentului de a utiliza adecvat expertiza celor care îl secundau la conducerea organismului militar românesc. Concomitent, felul degajat al ministrului Pașcu de a relaționa cu interlocutorii, indiferent de mărimea țării pe care o reprezentau, asigură o altitudine a dialogului, pe cât de seniorială, pe atât de amicală, plasând și astfel România printre statele care aveau reprezentanți dinamici, cu opinii pertinente în probleme de interes real pentru aliați.

Momentul trăit la ambasada noastră din Praga a fost unul antologic. Alături de președintele, premierul, ministrul apărării, secretarul de stat, șeful Statului Major General, ambasadorul țării noastre se aflau și unii dintre cei mai cunoscuți jurnaliști români ai momentului. Când la televizor a fost pronunțat numele României, toți acești concetățeni au

avut o explozie de bucurie. S-au strâns mâini cu efuziune. S-a ciocnit elegant o cupă de șampanie. Apoi, au urmat exclusivitățile, pentru posturile (inter)naționale de radio și televiziune. A fost un adevărat asalt al celor care doreau primele comentarii de la demnitarii prezenți. În locuri diferite, dar destul de apropiate, șeful statului, ca și cel al executivului răspundeau cu răbdare întrebărilor venite într-o veritabilă avalanșă. În altă zonă, ministrul apărării purta un dialog telefonic cu BBC, în timp ce șeful Statului Major General acorda un interviu TVR.

Și la Colorado Springs, reprezentanții României și-au jucat cartea cu echilibru și eficiență. Iar vioara întâi a fost ministrul apărării din acel moment, autorul volumului menționat. Scriu aceste rânduri din respect față de o realitate trăită, aceea a satisfacției de a fi martor la siguranța de sine a unor români care reprezentau cu profesionalism interesele țării.

Fotografia de pe coperta cărții arată și asumarea unei condiții de excepție. Aceea de a zbura, în dublă comandă, cu unul din avioanele de vânătoare ale Forțelor Aeriene Române, act de temeritate într-o perioadă sensibilă pentru piloții militari. Dar care a generat un plus de respect printre profesioniștii care au făcut carieră în armată.

Una peste alta, BĂTĂLIA PENTRU NATO este un summum de gânduri-gânduri care atestă cât de acerbă, necesară și utilă a fost strădania colectivă a românilor de a intra pe merit, cu fruntea sus, în comunitatea euroatlantică.

Cartea fostului ministru Pașcu este considerată de Ian Brzezinski – ex-asistent al Secretarului Apărării din SUA, pentru Politica Europeană și NATO – ca fiind "o istorie incisivă a eforturilor politice și strategice depuse de România în vederea aderării la Alianța Atlanticului de Nord. Relatarea lui, cea a unuia dintre principalii arhitecți ai politicii de securitate națională a României, surprinde în mod strălucit răspunsul acesteia la schimbările strategice din zonă, angajamentul țării sale față de NATO și demersurile ei susținute de a se situa pe poziția de lider în problemele transatlantice".

Autorul merită magna cum laude pentru că a știut să nu se oprească, decât en passant, asupra clipelor mai puțin faste din această bătălie. Cumpănind proporția necesară dintre știle bune și cele proaste, Ioan-Mircea Pașcu ne-a oferit posibilitatea de a înțelege ceea ce în anii amintiți se știa prea puțin sau deloc.

Deoarece, pentru a rămâne vertical, trebuie, din capul locului, să îți asumi și momentele de incertitudine, când poți câștiga totul, sau nimic. Bătălia pentru România integrată în lumea occidentală a fost însă încheiată victorios. De oameni care au știut să grăbească viitorul.

Directorul Trustului de Presă al Ministerului Apărării: colonel dr. Ion PETRESCU

Observatorul militar

ADRESA REDACȚIEI:

București, Bulevardul Unirii nr. 57, bloc E4, sector 3, O.P. 4, C.P. 4-159, Cod 741382. Tel./fax 327.52.91, tel./fax 327.52.61

www.presamil.ro;
tpa@presamil.ro

● Redactor-șef: colonel Francisco Stoica, tel. 327.24.40
● Redactor-șef adjunct: maior Gheorghe Vișan, tel. 327.52.90
● Secretar de redacție: căpitan Viorel Amzărescu, tel. 322.67.92
REDACTORI: ● căpitan Dan Scutaru ● locotenent Constantin Piștea ● Irina-Mihaela Nedelcu ● ing. Mihail Ricinșchi ● Bogdan Oproiu ● Marilena Georgescu ● Cecilia Sfetcu.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
Florin Bărbulescu, Corneliu Popa, Roxana Matei, Maria-Ioana Gal.
CORECTURĂ: Valeria Ionescu, Oprina Melciu, Elena Potorocă.
PROCESARE TEXTE: Doina Mocanu, Petruța Rusu.
FOTOREPORTAJ: Eugen Mihai, Petrică Mihalache, Cătălin Ovrei.
DIFUZARE: Rodica Dincă.

Săptămânalul nostru este la poziția 2011 în Catalogul RODIPET.
Taxele postale – achitate conform aprobării D.G.P.T.C nr. 137/8598-1980.

ABONAMENTE la tel.: 021.327.52.60 int. 160
Cont: RO56TREZ70320360150XXXX

Închiderea ediției
– luni, ora 10.00

ISSN1223-3641.
00399. C. 488/2008

© Reproducerea integrală sau parțială a textelor și fotografiilor se poate face doar cu indicarea sursei.

Tiparul executat
la S.C. R-WEP S.C.S.